

Мотиви към Присъда № 3 от 20.04.2023 г., постановена по НОХД № 28/2023 г.
по описа на РС Първомай

РП Пловдив, ТО Първомай е внесла обвинителен акт срещу М. Я. Р. за това на 07.04.2022 г., в землището на с. Брягово, общ. Първомай, обл. Пловдив – на път PDV 1217, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка БМВ, модел 320Д, с регистрационен номер: ***, е нарушил правилата за движение, както следва: чл. 20, ал. 1 ЗДвП – Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват; чл. 20, ал. 2 ЗДвП – Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението; чл. 8, ал. 1 ЗДвП – Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго; чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП – На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено: ... когато платното за движение има две пътни ленти – да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне; и по непредпазливост е причинил значителни имуществени вреди в размер на 48 707 (четиридесет и осем хиляди седемстотин и седем) лв. на колесен трактор марка JOHN DEERE, модел 6155М, с регистрационен номер: ***, собственост на „Кей Би Си Лизинг България“ ЕООД, (с предишно наименование „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД) – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1 НК.

Производството пред настоящата инстанция се разви по реда на гл. XXVII, чл. 371, т. 2 НПК, доколкото съдът на основание чл. 372, ал. 4 НПК допусна разглеждането на делото да протече при условията на съкратеното съдебно следствие.

В хода на съдебните прения представителят на РП Пловдив, ТО Първомай счита, че безспорно е доказано, че подсъдимият М. Я. Р. е осъществил състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1 НК. Моли да бъде постановен акт, с който подсъдимият да бъде признат за виновен, като му бъде наложено наказание „лишаване от свобода“ при условията на чл. 54 НК в минимален размер. Изразява становище, че поправянето и превъзпитанието на подсъдимия би могло да се постигне и чрез прилагане на условното осъждане по чл. 66, ал. 1 НК. Алтернативно изразява становище за налагане на другото предвидено наказание „пробация“ в завишен размер. Също така предлага на подсъдимия да бъде определено наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за минимален срок.

Защитникът на подсъдимия – адв. С. С., счита, че обвинението е доказано по безспорен и категоричен начин. С оглед добрите характеристични данни, чистото съдебно минало и оказаното съдействие от подсъдимия моли да бъде определено наказание „пробация“.

Подсъдимият М. Я. Р. поддържа казаното от защитника си. В последната си дума изразява съжаление за постъпката си и моли за налагане на наказание „пробация“

в минимален размер.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

От фактическа страна:

Подсъдимият М. Я. Р. е роден на *** г. в гр. Първомай, с постоянен и настоящ адрес: ***, турчин, български гражданин, със средно образование, неженен, неосъждан, безработен, ЕГН: *****.

Подсъдимият М. Я. Р. е правоспособен водач на МПС за категориите В и М.

На 07.04.2022 г., около 14:30 часа, подсъдимият М. Я. Р. и свидетелят А. Я. И. пътували от гр. Първомай, обл. Пловдив към с. Искра, общ. Първомай, обл. Пловдив – посока север-юг, по път PDV 1217, с лек автомобил марка БМВ, модел 320Д, с регистрационен номер: ***, собственост на подсъдимия. Последният управлявал автомобила, а свидетелят И. пътувал на предна дясна седалка до него.

По същото време свидетелят С. Х. Ю. се движел по горепосочения път, но в обратна посока – юг-север, управлявайки колесен трактор марка JOHN DEERE, модел 6155М, с регистрационен номер: ***, собственост на „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД (с настоящо наименование „Кей Би Си Лизинг България“ ЕООД) и ползван на основание сключен договор за лизинг от работодателя му – свидетеля С. Я. К., в качеството ѝ на ЕТ „Вержиния – С. К.”, гр. Първомай. Тракторът теглел прикачен инвентар – валяк, поради което освен основните светлини, бил и с включен светлинен сигнал (буркан) на покрива на превозното средство.

В района на местопроизшествието – км 5+400 от път PDV 1217, в землището на с. Брягово, общ. Първомай, обл. Пловдив, пътната настилка била асфалтова, суха, без неравности и препятствия. Платното за движение било двупосочно, с две пътни ленти, с налична маркировка – непрекъснатата по посоката на движение на подсъдимия и прекъснатата по посоката на движение на свидетеля Ю.. Пътят навлизал в зоната на десен завой по посоката на движение на управлявания от подсъдимия автомобил.

Непосредствено преди местопроизшествието, подсъдимият управлявал автомобила в посока север-юг, в западната пътна лента, със скорост около 112,47 км/ч, когато забелязал птица, която била кацнала на платното за движение. Управляваният от него автомобил преминал в непосредствена близост до птицата, която излетяла, удряйки се в дясното странично огледало на автомобила. Чувайки шума от удара, подсъдимият се стреснал и рязко завъртял волана на автомобила наляво. В същото време, навлизайки в завоя със скорост около 112,47 км/ч, автомобилът изгубил напречна устойчивост, напуснал западната и навлязъл в източната пътна лента, където в същото време свидетелят Ю. се движел с трактора в посока юг-север със скорост около 51,10 км/ч. Виждайки идващия към него автомобил, свидетелят Ю. задействал спирачната система на трактора, но независимо от това последвал удар със задната дясна част на автомобила, управляван от подсъдимия, който изгубил напречната си устойчивост, се завъртял и ударил в предната дясна гума на трактора, управляван от свидетеля Ю.. След удара автомобилът, в който били подсъдимият и свидетелят И., продължил движението си, преобърнал се и се установил на тавана си в южната крайпътна канавка.

При удара подсъдимият и свидетелят И. получили леки травми, а по трактора, управляван от свидетеля Ю., били причинени повреди на предпазител, две предпазни лам.и, два кабела, тринадесет нита, два държача, четири капака, два болта, три

конзоли, кора, две клеми, емблема, десен и ляв фар, ляв панел, рамка за фар, две решетки, фар, предно стъкло, уплътнител, резервоара на чистачките, облицовка, уплътнение, четири гайки, два щифта, хидравличен цилиндър, щанга, джанта, преден мост, два маркуча, хидроакумулатор, клин, два пружинени шплента и гума 540/65R28 MAXTRAC 65.

След като се уверил, че пътуващите в автомобила са живи и нямат видимо сериозни наранявания, свидетелят Ю. сигнализирал за настъпилото пътнотранспортно произшествие (ПТП) на спешен телефон 112. На място пристигнали органите на полицията и Бърза помощ. Подсъдимият и свидетелят И. били откарани в болница, където им била оказана медицинска помощ.

Освен това, пристигналият на място служител на полицията – свидетеля Т. Х., изпробвал подсъдимия и свидетеля Ю. за употреба на алкохол, като резултатите и на двамата били отрицателни.

За изясняване на причините, довели до ПТП и механизма на същото, е назначена автотехническа експертиза, от която се установява, че ударът между автомобила, управляван от подсъдимия, и колесния трактор, управляван от свидетеля Ю., е настъпил в източната пътна лента и е концентриран в задната дясна част на лекия автомобил и в предната дясна гума на трактора. Експертът е определил скоростта на движение на лекия автомобил, преди настъпване на ПТП, на около 112,47 км/ч, а в момента на самия удар – около 66,41 км/ч, а тази на трактора – около 51,10 км/ч преди произшествието и 43,18 км/ч в момента на самия удар. Според експертното заключение скоростта на движение на лекия автомобил при навлизането му в завоя е била технически несъобразена, тъй като превишава скоростта на критично плъзгане на завоя (110,62 км/ч), в резултат на което автомобилът е загубил напречна устойчивост и е напуснал западната пътна лента, навлязъл е в насрещната (източната) пътна лента, в която се е движел тракторът, вследствие на което е настъпил и удар между двете превозни средства. В конкретната пътна ситуация подсъдимият би имал техническа възможност да предотврати произшествието, в случай че се е движил в завоя със скорост по-ниска или равна на 99,56 – 88,5 км/ч. Свидателят Ю. не е имал възможност да предотврати произшествието чрез безопасно екстрено спиране при движение с установената скорост, тъй като при навлизането в лентата му за движение (момента на възникване на опасността), управляваният от подсъдимия автомобил е попаднал в опасната му зона (пълния спирачен път), определена от експерта на около 38,07 метра, а тази на лекия автомобил – на около 114,76 метра. Техническата причина за настъпване на ПТП е движението на автомобила, управляван от подсъдимия, при навлизането в завоя с несъобразена скорост, което е довело до загуба на напречната му устойчивост, и навлизането му в лентата за насрещно движение в момент, когато това не е било безопасно, тъй като по нея се е движил колесният трактор, управляван от свидетеля Ю..

От заключението на извършената автооценъчна експертиза е видно, че общата стойност на повредените части на колесния трактор е 37 589 лв. без ДДС, респективно 45 107 лв. с ДДС, а цената на труда, необходим за ремонта на превозното средство – 3600 лв., т. е. общата стойност на причинените имуществени вреди е 48 707 лв.

По доказателствата:

Изложената и приета от съда фактическа обстановка се установи от събраните по делото доказателства, при условията на чл. 373, ал. 3 НПК. Решаващият състав взе предвид самопризнанието на подсъдимия Р., както и подкрепящите го доказателства,

събрани по предвидения в закона ред в хода на досъдебното производство, а именно: гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите С. Х. Ю., А. Я. И., М. С. Г., С. Я. К. и Т. А. Х.; писмените доказателства: справка за съдимост на подсъдимия, характеристична справка, справка за нарушител/водач, Договор за финансов лизинг на ППС № 032943-RF-002 от 27.09.2021 г., документи за колесен трактор марка JOHN DEERE, модел 6155M, с регистрационен номер: ***, и лек автомобил марка БМВ, модел 320Д, с регистрационен номер: ***, писмо от Община Първомай от 25.07.2022 г.; писмените доказателствени средства: протокол от 07.04.2022 г. за оглед на пътнотранспортно произшествие, протокол от 26.04.2022 г. за оглед на веществени доказателства; протокол от 27.07.2022 г. за оглед на веществени доказателства; веществените доказателствени средства: фотоалбум със снимки, направени при огледа на пътнотранспортно произшествие на 07.04.2022 г., фотоалбум със снимки, направени при огледа на веществени доказателства на 26.04.2022 г., фотоалбум със снимки, направени при огледа на веществени доказателства на 27.07.2022 г.; заключенията на автотехническата и автооценъчната експертиза. Според настоящия съдебен състав наличните по делото доказателства установяват по несъмнен начин осъществяването на деянието, предмет на настоящото наказателно производство, неговото време, място, механизъм и начин на извършване, както и авторството, като самопризнанията на подсъдимия, дадени при условията на чл. 371, т. 2 НПК, се подкрепят изцяло от събраните по делото доказателства.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, както и направеното от подсъдимия в съдебно заседание самопризнание като обективни, логични, непротиворечиви и съответстващи на събрания по делото доказателствен материал. Гореизброените писмени доказателства следва също да бъдат кредитирани, доколкото кореспондират на гласните такива и в съвкупност с тях допринасят за установяване на описаната фактическа обстановка. Настоящият състав даде вяра и на протоколите за оглед, тъй като отразяват процесуално следствени действия, извършени по предвидения в чл. 156 НПК ред, в присъствието на две поемни лица и специалист – технически помощник. Също така съдът кредитира и заключенията на автотехническата и автооценъчната експертизи, доколкото са обективни, обосновани и компетентно изготвени. В случая не се установиха доказателства, които да поставят под съмнение или оборват така установените факти.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът намери, че подсъдимият М. Я. Р. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1 НК.

Разпоредбата на чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1 НК е бланкетна, като препраща към правилата за движение по пътищата, уредени в Закона за движение по пътищата. Съгласно трайно установената съдебна практика бланкетът може да бъде запълнен само с такова нарушение на правилата за движение по пътищата, което се намира в пряка и непосредствена причинна връзка с причинения съставомерен резултат.

От обективна страна на 07.04.2022 г., в землището на с. Брягово, общ. Първомай, обл. Пловдив – на път PDV 1217, подсъдимият, управлявайки лек автомобил марка БМВ, модел 320Д, с регистрационен номер: ***, е нарушил правилата за движение, визирани в разпоредбите на чл. 20, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП, чл. 8, ал. 1 ЗДвП и чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП, които нарушения са в причинна връзка с настъпилите

общественоопасни последици.

От събраните доказателства се изяснява, че подсъдимият с действията си е допуснал нарушение на разпоредбите на чл. 20, ал. 1 ЗДвП, а именно: Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, и чл. 20, ал. 2 ЗДвП – Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Безспорно е установено, че подсъдимият не е контролирал непрекъснато автомобила си и не е съобразил скоростта на движение с релефа на местността – пътят навлизал в десен завой с радиус от 137,55 м, движил се е със скорост 112,47 км/ч при съобразена скорост по-ниска или равна на 99,56 – 88,5 км/ч, което е довело до загуба на напречната устойчивост на автомобила. Вследствие на това управлението от подсъдимия автомобил е навлязло в платното за насрещно движение, а в този момент по него се е движил колесният трактор с рег. № ***. От това следва, че подсъдимият е допуснал нарушение и на разпоредбите на чл. 8, ал. 1 ЗДвП – Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго, и чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗДвП – На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено: ... когато платното за движение има две пътни ленти – да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне. Следователно поради движението с несъобразена скорост от около 112,47 км/ч в десен завой управлението от подсъдимия автомобил е загубил напречна устойчивост, напуснал е западната пътна лента, навлязло е в насрещната (източната) пътна лента, в която се е движел тракторът, вследствие на което е настъпил и удар между двете превозни средства.

Налице е и причинно-следствена връзка между нарушението на визираните правила за движение и настъпилия противоправен резултат – пътнотранспортно произшествие, вследствие на което са причинени значителни имуществени вреди в общ размер на 48 707 лв. на колесен трактор марка JOHN DEERE, модел 6155M, с регистрационен номер: ***, собственост на „Кей Би Си Лизинг България“ ЕООД, (с предишно наименование „Райфайзен Лизинг България“ ЕООД).

Съгласно константната съдебна практика „значителни имуществени вреди“ отговаря на равностойността на 14 минимални работни заплати, установени за страната към момента на извършване на деянието (така Решение № 312 от 27.06.2008 г. на ВКС по н. д. № 273/2008 г., III н. о., НК). Приема се, че законовият критерий за значителност следва да бъде сходен, аналогичен на възприетия в т. 1 на Тълкувателно решение № 1/1998 г. на ОСНК на ВКС. Следователно като измерител пак трябва да се използва размерът на установената минимална работна заплата за страната към момента на извършване на деянието. Затова вредите по смисъла на обективния признак по чл. 343, ал. 1, б. „а“ НК отговарят на равностойността на 1/5 от 70, респ. 1/10 от 140 минимални работни заплати, или обобщено – 14 минимални работни заплати към момента на извършване на деянието. Към 07.04.2022 г. минималната работна заплата за страната, определена с ПМС № 37 от 24.03.2022 г., е възлизала на 710 лв., при което значителни имуществени вреди ще са налице, когато същите са на стойност най-малко 9940 лв. В случая причинените с деянието вреди в размер на 48

707 лв. надхвърлят посочения размер, поради което следва да се квалифицират като значителни по смисъла на чл. 343, ал. 1, б. „а“ НК.

От субективна страна деянието е осъществено по непредпазливост по смисъла на чл. 11, ал. 3 НК в нейната разновидност несъзнавана непредпазливост (небрежност), тъй като подсъдимият не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но с оглед движението на управлявания от него автомобил в завой с несъобразена скорост, в резултат на което е навлязъл в лентата за насрещно движение, в която се е движил колесният трактор, както и при наличния стаж като водач на МПС, е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

По наказанието:

За престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1 НК е предвидено наказание „лишаване от свобода“ до една година или пробация.

При индивидуализацията на наказанието на подсъдимия Р. съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелства младата възраст, самопризнанието и оказаното съдействие на досъдебното производство, изразеното съжаление за стореното и чистото съдебно минало. Отегчаващо отговорността обстоятелство се явява високата стойност на причинените имуществени вреди, надвишаваща значително 14 минимални работни заплати. Съдът прие, че не са налице основания за приложението на чл. 55 НК, тъй като не отчете наличие на изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства, при които и най-лекото предвидено в закона наказание се оказва несъразмерно тежко. Поради това съдът определи наказанието съобразно разпоредбата на чл. 54 НК. Изложените по-горе обстоятелства мотивират съда да приеме, че за извършеното от подсъдимия Р. престъпление най-адекватно и справедливо ще бъде налагането на наказание „пробация“, като с оглед конкретния случай следва да бъдат определени следните пробационни мерки по смисъла на чл. 42а, ал. 2, т. 1 и т. 2 НК: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от една година с периодичност на явяване и подписване пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично, и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година. В тази връзка следва да се изясни, че разпоредбата на чл. 58а, ал. 5 НК изрично предвижда, че редуцията с една трета се отнася единствено при определяне на наказание „лишаване от свобода“ и не се прилага за предвидените в Особената част на НК наказания по чл. 37, ал. 1, т. 2 – 11 НК, в това число и пробация. Съгласно разпоредбата на чл. 343г, вр. чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1, вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 НК съдът наложи на подсъдимия наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от шест месеца. Същото се явява определено над минимума, съобразявайки степента на увреждане на обществените отношения, времето, начина, мястото, обстановката на извършване на престъпното деяние, вкл. конкретните нарушения на правилата за движение по пътищата, изразяващи се в предприемане на завой с несъобразена скорост и навлизане в лентата за насрещно движение, и стойността на настъпилите имуществени вреди.

Съдът намира, че така определените наказания ще способстват за постигане целите по чл. 36 НК както по отношение на подсъдимия, така и по отношение на останалите членове на обществото. С налагането им подсъдимият ще има възможност да преосмисли постъпката си, да се поправи и да съобрази за в бъдеще поведението си със законоустановените порядки в обществото.

По разноските:

Като призна подсъдимия Р. за виновен, съдът го осъди на основание чл. 189, ал. 3, вр. ал. 1 НПК да заплати по сметка на ОД на МВР – Пловдив направените разноси на досъдебното производство в размер на 1065 лв. за автотехническа и автооценъчна експертизи.

Така мотивиран, съдът постанови присъдата си.

Районен съдия: п

/Радина Хаджикирева/

PX/BX